

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. [.....]
Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului
U.E. 2016/679

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 28 octombrie 2019

Completul constituit din:

Președinte: [.....]

Judecător: [.....]

Judecător: [.....]

Grefier: [.....]

S-a luat în examinare recursul declarat de către recurenta reclamantă S.C. [.....] S.R.L. împotriva sentinței civile nr. 1333 din data de 06.06.2019 pronunțată în dosarul nr. [.....] al Tribunalului Cluj, în contradictoriu cu intimata pârâtă ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE CLUJ și cu intimata chemată în garanție ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă avocat [.....], pentru recurenta reclamantă, cu împuternicirea avocațială la fila 5 și la fila 8 din dosar, lipsă fiind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Recursul formulat de către recurenta-reclamantă S.C. [.....] S.R.L. este timbrat cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 100 de lei, depusă la filele 17-18 din dosar.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că dosarul a fost repus pe rol și s-a acordat termen de judecată în vederea punerii în discuția părților a necesității formulării unei întrebări preliminare adresate CJUE cu privire la compatibilitatea cu dreptul comunitar a termenului de decădere prevăzut de OUG nr. 52/2017. La data de [.....].2019 au fost depuse note scrise de către intima chemată în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, la filele 41-44 din dosar.

Curtea pune în discuția părții prezente necesitatea formulării unei întrebări preliminare adresate CJUE cu privire la compatibilitatea cu dreptul comunitar a termenului de decădere prevăzut de OUG nr. 52/2017, respectiv dacă art. 110 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, pentru restituirea unei taxe a cărei contrarietate cu prevederile dreptului comunitar a fost stabilită, stabilește un termen de decădere mai scurt decât termenul general de prescripție din dreptul național în privința creanțelor fiscale.

Reprezentantul recurentei reclamante SC [.....] SRL arată că întrebarea este în interesul recurentei reclamante, motiv pentru care solicită sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene și suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea CJUE cu privire la întrebarea formulată.

Curtea, raportat la actele dosarului, reține cauza în pronunțare asupra sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene și asupra suspendării judecării cauzei până la pronunțarea CJUE cu privire la întrebarea formulată.

CURTEA

Deliberând, reține următoarele:

1. Obiectul acțiunii judiciare, poziția părților și chestiunile de fapt reținută de instanța de trimitere:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj sub nr. [...], la data de [...].2019, reclamanta S.C. [...] S.R.L. a chemat-o în judecată pe pârâta ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE CLUJ și a solicitat instanței să o oblige pe pârâtă să îi restituie suma de 6.301 lei reprezentând timbru de mediu achitată de reclamantă, sumă care să fie actualizată cu dobânda fiscală de la data plății până la data restituirii efective a sumei.

Reclamanta a arătat că a achiziționat următoarele autovehicule pentru care a achitat timbru de mediu: autoutilitara marca DAF, cu nr. de identificare [...], an de fabricație [...], data primei înmatriculări [...] pentru care a achitat 1.451 lei cu chitanța [...] din data de 04.08.2015; autoutilitara marca DAF, cu nr. de identificare [...], an de fabricație [...], data primei înmatriculări [...] pentru care a achitat 1.764 lei cu chitanța [...] din data de 04.08.2015; autoutilitara marca DAF, cu nr. de identificare [...], an de fabricație [...], data primei înmatriculări [...] pentru care a achitat 1.622 lei cu chitanța seria [...] din data de 07.01.2015; autoutilitara marca DAF, cu nr. de identificare [...], an de fabricație [...], data primei înmatriculări [...] pentru care a achitat 1.464 lei cu chitanța seria [...] din data de 26.03.2014.

Reclamanta a arătat, în esență, că dispozițiile legale care instituie această obligație sunt neconforme cu normele europene, indicând jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În probațiune, reclamanta a depus la dosarul cauzei cărțile de identitate ale autovehiculelor, chitanțe cu privire la plata timbrului de mediu, dovezi privind achiziționarea autovehiculelor din alt stat al Uniunii Europene.

Prin sentința civilă nr. 1333/06.06.2019, Tribunalul Cluj a respins cererea și a reținut că reclamanta nu a depus la dosarul cauzei nicio dovadă din care să rezulte că a formulat o cerere în baza O.U.G. nr. 52/2017. Instanța a arătat că, în cauză, se aplică sancțiunea decăderii prevăzută de art. 185 din Codul de procedură civilă.

Împotriva acestei sentințe, reclamanta a formulat recurs și a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea fondului litigiului și schimbarea în întregime a dispozițiilor sentinței atacate în sensul admiterii pretențiilor sale astfel cum au fost formulate. În motivarea recursului, recurenta a arătat că decăderea invocată se referă la procedura administrativă în fața instituției pârâte și nu la dreptul material de a obține restituirea sumei abuziv încasate. Recurenta a arătat că procedura de restituire a taxei instituită prin O.U.G. nr. 52/2017 are în vedere strict existența dreptului și nu aduce în discuție modalitatea de restituire.

II. Dispoziții jurisprudențiale și legale aplicabile:

Prin Hotărârea din 7 aprilie 2011, Tatu, C-402/09, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că „Articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.”

Taxa de poluare a cărei contrarietate cu art. 110 TFUE a fost stabilită, era reglementată de O.U.G. nr. 50/2008.

Ulterior taxa de poluare a fost înlocuită cu taxa pentru emisii poluante prin Legea nr. 9/2012, și respectiv cu timbrul de mediu prin O.U.G. nr. 9/2013.

Cu privire la sistemul instituit de O.U.G. nr. 9/2013, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat prin Hotărârea din 9 iunie 2016, C-586/14, Budișan, în sensul că „Articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că: – nu se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe autovehicule care se aplică autovehiculelor rulate importate cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru și autovehiculelor deja înmatriculate în statul membru

respectiv cu ocazia primei transcrieri în același stat a dreptului de proprietate asupra acestora din urmă; - se opune ca statul membru respectiv să scutească de această taxă autovehiculele deja înmatriculate pentru care a fost plătită, dar nu a fost restituită o taxă în vigoare anterior declarată incompatibilă cu dreptul Uniunii.”

Instanța observă că în jurisprudența curții s-a constatat în mod constant contrarietatea cu dreptul comunitar reglementărilor dreptului național român privind taxa de poluare și taxa pentru emisii poluante, taxe similare cu timbrul de mediu a cărui restituire se solicită în prezentul dosar. În acest sens sunt hotărârile Hotărârea din 7 aprilie 2011, Tatu, C-402/09, Hotărârea din 7 iulie 2011, Nisipeanu, C-263/10, Hotărârea din 14 aprilie 2015, Manea, C-76/14.

În aplicarea acestor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene jurisprudența instanțelor române a fost în sensul de a fi obligat organul fiscal la restituirea taxei încasate cu titlu de „timbru de mediu”, având în vedere că sistemul prevăzut de O.U.G. nr. 9/2013 scutea de la plata timbrului de mediu autovehiculele pentru care fusese plătită anterior pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, apreciate ca fiind contrare dreptului comunitar.

Ulterior s-a adoptat O.U.G. nr. 52/2017 „având în vedere necesitatea reglementării cadrului legal pentru instituirea unei proceduri de restituire a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, a taxei pe poluare pentru autovehicule, a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și a timbrului de mediu pentru autovehicule, ca urmare a Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțate în Cauza C-586/14, Budișan”, după cum se arată în expunerea de motive a acestei ordonanțe.

Conform art. 1 din O.U.G. nr. 52/2017 „(1) Contribuabilii care au achitat taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, prevăzută la art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, taxa pe poluare pentru autovehicule, prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, prevăzută de Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, cu modificările ulterioare, și timbrul de mediu pentru autovehicule, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au beneficiat de restituire până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot solicita restituirea acestora, precum și a dobânzilor datorate pentru perioada cuprinsă între data percepției și data restituirii, prin cerere adresată organului fiscal central competent. Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 174 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dreptul contribuabililor prevăzuți la alin. (1) de a cere restituirea se naște la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, indiferent de momentul la care s-a perceput taxa, iar prin derogare de la prevederile art. 219 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, cererile de restituire se depun, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 august 2018.”

Conform 219 din Codul de procedură fiscală (adoptat prin Legea nr. 207/2015), „Dreptul contribuabilului/plătitorului de a cere restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la restituire.”

III. Motivele care determină instanța de trimitere să formuleze întrebarea preliminară

Instanța constată că O.U.G. nr. 52/2017 prevede ca termen limită pentru formularea cererilor privind restituirea taxelor vizate, inclusiv a timbrului de mediu, data de 31 august 2018, respectiv un termen de aproximativ 1 an de la data publicării în Monitorul Oficial al României a actului normativ menționat.

Instanța constată, în consecință, că O.U.G. nr. 52/2017 conduce de regulă la situația în care persoana care urmărește restituirea sumei încasate cu titlu de timbru de mediu are la dispoziție un termen considerabil mai scurt decât termenul prevăzut cu titlu general pentru

restituirea creanțelor fiscale, prevăzut de art. 219 din Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015).

Cu aplicare în prezenta cauză, se constată că reclamanta ar fi avut dreptul de a solicita restituirea timbrului de mediu până la 31 decembrie 2021, pentru taxele achitate în anul 2015 și 31 decembrie 2020 pentru taxa achitată în anul 2014, conform art. 219 din Codul de procedură fiscală, și doar până la data de 31 august 2018 conform art. 1 alin. 2 din O.U.G. nr. 52/2017.

În acest context instanța apreciază că se pune problema dacă art. 110 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, pentru restituirea unei taxe a cărei contrariedade cu prevederile dreptului comunitar a fost stabilită, stabilește un termen de decădere mai scurt decât termenul general de prescripție din dreptul național în privința creanțelor fiscale.

Astfel cum s-a arătat în cauza Hotărârea din 11 septembrie 2019, C-676/17, Călin „principiul echivalenței se opune ca un stat membru să prevadă pentru cererile vizând protecția drepturilor pe care dreptul Uniunii le conferă justițiabililor modalități procedurale mai puțin favorabile decât cele aplicabile unor acțiuni similare de natură internă.”

Instanța apreciază că art. 110 din TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale de tipul celei indicate anterior, întrucât stabilește pentru recuperarea unei taxe a cărei contrariedade cu dreptul comunitar a fost stabilită, un termen mai scurt decât termenul general aplicabil cererilor de restituire a creanțelor fiscale.

Aceasta deoarece în vederea asigurării priorității dreptului comunitar este necesar ca statele membre să asigure un termen pentru restituirea taxelor încasate cu încălcarea dreptului comunitar egal cu cel prevăzut în dreptul național.

Pentru aceste motive în temeiul art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, instanța va solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu privire la problema indicată anterior.

În temeiul art. 412 alin. 1 pct. 7 din Codul de procedură civilă, instanța va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la întrebarea adresată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Dispune sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu următoarea întrebare preliminară:

Art. 110 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, pentru restituirea unei taxe a cărei contrariedade cu prevederile dreptului comunitar a fost stabilită, stabilește un termen de decădere mai scurt decât termenul general de prescripție din dreptul național în privința creanțelor fiscale?

Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la întrebarea formulată.

Pronunțată în ședință publică în data de 28.10.2019.

Președinte, [.....]	Judecător, [.....]	Judecător, [.....]
-------------------------------	------------------------------	------------------------------

Grefier,
[.....]